

*Οταν πεθαίνει βασιλιάς, μη χαίρεσαι λαουτζίκο
Μη λες πως θάν' καλύτερος ο νυν από τον τέως
Πως θάναι το λυκόπουλο καλύτερο απ' τον λύκο
Τότε μονάχα να χαρείς: αν θάναι ο τελευταίος.*

Κώστας Βάρναλης

Να το πούμε καθαρά. Εκείνο που στεναχωρεί τον κόσμο της αντίστασης και του αγώνα, δεν είναι που έχασε ο ΣΥΡΙΖΑ. Είναι ότι δεν έχασε από ένα λαό που αγωνιζόταν, από ένα λαό που πίεζε, που κινητοποιούνταν, αλλά από μια κοινωνία η οποία στωικά περιμένει το εκτελεστικό της απόσπασμα γιατί έτσι έμαθε. Και γι' αυτό η ευθύνη ανήκει και σε όσους προμοδότησαν, υπερασπίστηκαν, δικαιολόγησαν ή νομιμοποίησαν την προσβλητική για την Αριστερά παρουσία του ΣΥΡΙΖΑ όλα αυτά τα χρόνια.

Να το πούμε καθαρά. Για όσους έχουν μάτια να δουν και την τιμιότητα να πιστέψουν στα μάτια τους ο καλύτερος λαγός του Μητσοτάκη ήταν ο Τσίπρας. Όσο και αν στρουθοκαμηλίζουν τα στελέχη και η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορούν να αποφύγουν την αναμέτρηση με την πραγματικότητα. Η ίδια η πολιτική που εφάρμοσε ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αυτή που ανάστησε την (στα όρια της διάλυσης το 2015) ΝΔ.

Συνυπολογίζοντας ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ως λαθρεπιβάτης της αριστεράς κατάφερε να αμαυρώσει το κύρος της και να τη διασύρει σε μια περίοδο που ο λαός και ο τόπος έχει ανάγκη από τα σύμβολα, το λόγο, τις αξίες και την πολιτική της πραγματικής αριστεράς, γίνονται ακόμη πιο φανεροί οι λόγοι της ανόδου της ΝΔ και της γενικότερης δεξιάς μετατόπισης του πολιτικού χάρτη. Και γίνεται ακόμη πιο φανερό ότι **η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, η αιτία δηλαδή αυτής της δεξιάς μετατόπισης, δεν μπορεί να είναι ταυτόχρονα και η απάντηση σ' αυτήν.**

ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΕΣ

Η πιο τραγική μορφή απώλειας είναι η απώλεια της ικανότητας να φανταστούμε πως τα πράγματα θα μπορούσαν να είναι διαφορετικά...

Η ρεφορμιστική αυταπάτη ότι τα δίκαια του λαού και των εργαζομένων θα κριθούν στην κάλπη, είναι μια αυταπάτη που ήδη πλήρωσε ακριβά ο ελληνικός λαός. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι αριστερά και γι' αυτό με το λόγο του προσπαθεί να εδραιώσει αυτές τις αυταπάτες. Να πείσει δηλαδή τον κόσμο ότι το καλύτερο ή χειρότερο μέλλον του εξαρτάται από το κοινοβούλιο και τον εκάστοτε διαχειριστή της εξουσίας και όχι από τους αγώνες του, που τόσο υπονομεύτηκαν με την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ στους κυβερνητικούς θώκους και με τη γιγάντωση αυτών των αυταπατών.

Όσο σίγουρο είναι ότι **η ΝΔ του Μητσοτάκη πρεσβεύει την ακραία νεοφιλελεύθερη εκδοχή διακυβέρνησης, άλλο τόσο σίγουρο είναι ότι η «αριστερή» καμουφλαρισμένη υποτελής και δεξιά πολιτική που εφάρμοσε ο ΣΥΡΙΖΑ, είναι αυτή που της ανοίγει τον δρόμο.** Επί της ουσίας η πολιτική που θα εφαρμόσει όποιος από τους δύο κερδίσει τις επόμενες εκλογές θα έχει την ίδια σφραγίδα

των μνημονιακών συμφωνιών και δεσμεύσεων που και οι δύο έχουν ψηφίσει, εφαρμόσει και αναλάβει.

Αυτή είναι η μεγάλη αλήθεια που οφείλουν να κρατήσουν οι εργαζόμενοι μπροστά στην κάλπη και, προσπερνώντας διλήμματα και εκβιασμούς, να απορρίψουν με την ψήφο και τη στάση τους τις δυνάμεις αυτής της πολιτικής.

Ο μονόδρομος που έχει να βαδίζει ο ελληνικός λαός είναι αυτός της ανάπτυξης των αναγκαίων και δύσκολων αγώνων για την υπεράσπιση των δικαιών του και την ανατροπή αυτής της βάρβαρης πολιτικής. Κανένα πλαστό δίλημμα δεν θα πρέπει να τον εγκλωβίσει στη στήριξη των δυνάμεων που εφαρμόζουν αυτή την πολιτική. Γιατί όσο θα συμβαίνει αυτό, η πραγματική ανάγκη, η ανάγκη του λαϊκού αγώνα θα αργοπορεί και μαζί θα αργοπορεί και η ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον.

Καμία αναβολή. Οι λαϊκοί αγώνες μπορούν να νικήσουν!

**Η Αγγελική Φατούρου είναι εκπαιδευτικός, μέλος της ΚΕ του Μ-Α ΚΚΕ*